

ת"פ 7146/08/17 - מדינת ישראל, המאשימה נגד יונתן בן גיגי

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 7146-08-17 מדינת ישראל נ' בן גיגי
בפני כב' השופט אילן סלע

בעניין: מדינת ישראל - המאשימה
באמצעות פרקליטות מחוז ירושלים (פלילי),
ע"י מר אחמד עבד אל רחמן, מתמחה
נגד
יונתן בן גיגי - הנאשם ע"י ב"כ עו"ד נדב גדליהו

הכרעת דין

אני מזכה את הנאשם מהעבירות של ניסיון תקיפת עובד ציבור ושל היזק לנכס במזיד שיוחסו לו בכתב האישום, אך מרשיע אותו בעבירת ההתפרעות וההתנגדות למעצר שיוחסו לו בכתב האישום.

כתב האישום ותשובת הנאשם

1. כנגד הנאשם הוגש כתב אישום המייחס לו עבירה של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק העונשין, תשל"ז-1977 (להלן: "החוק"), עבירה של ניסיון תקיפת עובד ציבור לפי סעיפים 382א(ב)(1)(2)(3) ו-25 לחוק, עבירה של היזק לנכס במזיד לפי סעיף 452 לחוק ועבירה של התנגדות למעצר לפי סעיף 47 לפקודת סדר הדין הפלילי (מעצר וחיפוש) [נוסח חדש], תשכ"ט-1969.

2. לפי המתואר בכתב האישום, ביום 27.07.17 בשעה 15:30 לערך התקהלו עשרות חרדים באזור לשכת הגיוס ברח' רש"י בירושלים עקב מעצר סרבן גיוס. בהגיע ניידת משטרה צבאית (להלן: "הניידת") על מנת לקחת את סרבן הגיוס, החלה במקום התפרעות, במהלכה הפרו המשתתפים את הסדר הציבורי, התקרבו לשער הכניסה של לשכת הגיוס, צעקו קריאות גנאי כדוגמת "נאצים", נשכבו על הכביש על מנת לעצור את הניידת, יידו אבנים לעברה ודרדרו לעברה פח זבל (להלן: "ההתפרעות").

3. נטען כי הנאשם נטל חלק בהתפרעות, יידה אבן משתלבת על הניידת וגרם לה נזק.

4. בהמשך לכך, נעצר הנאשם על ידי שוטרים שהיו במקום, אך הוא התנגד למעצרו וניסה להשתחרר מידי השוטרים.

5. הנאשם כפר במיוחס לו. בתשובתו לאישום ציין כי הוא יליד העיר אשדוד אך מתגורר בירושלים. הוא היה בדרכו לתחנה המרכזית בירושלים על מנת לנסוע לאשדוד. בדרכו הוא נקלע למקום, ראה את ההפגנה אך לא הייתה לו כל כוונה להשתתף בה. צוין כי הנאשם חזר בתשובה בגיל 16, הוא אמנם לא שירת בצבא, אך בני משפחתו משרתים בצבא, חלקם בשירות קבע ואין לו כל התנגדות לגיוס.

המסכת הראייתית

6. ב"כ הנאשם הסכים על הגשת חלק נכבד מחומרי החקירה וביקש לחקור רק שניים מעדי התביעה, השוטר יעקב עדן והשוטרת עדן בנקר בחקירה נגדית כשהודעותיהם שימשו חלף חקירתם הראשית. בנסיבות אלו לא הייתה מחלוקת כי במקום אכן הייתה התפרעות, שכללה ישיבה על הכביש, חסימת הכביש ב"צפרדע" במטרה למנוע מהניידת לנסוע וזריקת אבנים (ת/5, ת/6-א.2, ת/7, ת/8, ת/9). גם לא הייתה מחלוקת שנגרם נזק לניידת במהלך התפרעות גם כתוצאה מזריקת אבן (ת/3, ת/6-ב.1, ת/6-ב.2, ת/8, ת/9). המחלוקת הייתה בשאלת השתתפותו של הנאשם בהתפרעות ובשאלה האם הנאשם הוא זה שהשליך את האבן לעבר הניידת.

7. השוטר עדן סיפר בהודעתו במשטרה, ביום 27.07.17 (ת/10), כי במהלך פיזור האנשים שהתיישבו על הכביש במטרה למנוע את נסיעת הניידת, הוא זיהה בחור שזרק אבן משתלבת על הניידת. הוא הגיע אליו הודיע לו שהוא עצור ותפס בז'קט שלו. אותו בחור, שהיה הנאשם, ניסה לברוח ובניסיון בריחה זה נקרע הז'קט של הנאשם. השוטרת פנקר באה לסייע לו אך הנאשם המשיך לברוח. לבסוף עלה בידו לתפוס את הנאשם ובסיוע של מפקד הצוות הם השכיבו את הנאשם על הכביש ואזקו אותו. לדבריו, הוא בטוח כי הנאשם הוא זה שזרק את האבן, שכן הוא היה במרחק של כ-2 מטרים ממנו. הוא גם זיהה שהאבן פגעה בניידת בחלון הקדמי שלצד הנהג. לדבריו הוא עמד מאחורי הנאשם בשעה שהוא זרק את האבן (שורה 56 להודעה).

8. השוטרת בנקר סיפרה בהודעתה, מאותו יום (ת/11), כי בשלב מסוים כשהם פינו את החרדים שהתקהלו סביב הניידת למנוע את נסיעתה, נזרקה אבן לכיוון הניידת. היא ציינה כי אינה יודעת מי זרק אותה. היא נסיתה לחפש את הזרק ולא עלה בידה. כעבור דקה או שתיים נזרקה אבן נוספת ואז היא זיהתה את הנאשם כמי שזרק אותה. האבן פגעה בחלון הניידת. היא והשוטר עדן תפסו את הנאשם אך הוא ניסה לברוח ורק בסיוע שוטרים נוספים הוא נעצר ונאזק. לדבריה, היא עמדה עם הפנים לכיוונו של הנאשם בשעה שהוא השליך את האבן (שורה 20 להודעה) ועמדה במרחק של כמטר וחצי ממנו.

9. מנגד, הנאשם סיפר בעדותו כי הוא היה בדרכו לתחנה מרכזית על מנת לנסוע לעיר אשדוד. בדרך, הוא שמע רעש, ומתוך סקרנות הוא הגיע למקום ההפגנה. הוא נעמד בסמוך לאדם שזרק אבן, ובחלוף כחצי דקה, הוא נעצר על ידי השוטרים שטענו כנגדו שהוא זרק את האבן. זאת, מבלי שהיה לו כל קשר לכך. הוא ציין כי הוא אמנם לא שירת בצבא אך בני משפחתו שרתו ומשרתים בצבא, ואף אמו ואחותו שירתו בצבא. כשנדרש בחקירתו הנגדית לכך שבחקירתו

במשטרה סיפר כי הוא גר באשדוד, השיב כי נעשה לי עוול במעצרו, הדבר גרם לו לכעוס, ועל כן הוא לא היה מוכן להזדהות. לדבריו, השוטר שעצר אותו לא ציין בפניו את סיבת מעצרו. כשנדרש לכך שהתעמת עם השוטרים במהלך מעצרו השיב כי לא ידע מי אלו שמשכיבים אותו על הרצפה ולקח לו זמן עד שהבין כי אלו אנשי מג"ב.

דין והכרעה

10. באשר להשתתפות הנאשם בהתפרעות, אכן, אין די בנוכחות של אדם במקום בו מתקיימת התפרעות כדי להרשיעו בעבירת התפרעות (ראו: ע"פ 5035/09 **נאווי נ' מדינת ישראל** (פורסם בנבו, 14.04.10); ת"פ (מחוזי-ים) 12872-03-16 **מדינת ישראל נ' אלקבץ** (פורסם בנבו, 5.11.17)). ברם, איני מקבל את גרסתו של הנאשם כי הוא לא נטל חלק בהתקהלות שכאמור אין מחלוקת שהפכה להתפרעות, וכי הוא נקלע למקום באקראי. גרסתו כי היה בדרכו לתחנה המרכזית במטרה לנסוע לאשדוד וכי הוא שמע צעקות הגיע למקום ונותר להתבונן, אינה הגיונית ואינה עולה בקנה אחד עם גרסתו המלאה ולא עם גרסתו השקרית אותה טען בחקירתו במשטרה.

11. הנאשם טען כי לא שיתף פעולה בחקירתו הראשונה במשטרה (מיום 27.07.17 - ת/א-1) בשל כעסו על השוטרים, ומשכך גם בחר שלא להזדהות. ברם, גם אם הנאשם בחר שלא להזדהות אין בכך כדי להצדיק את תשובת השקר שמסר אודות מגוריו באשדוד בחקירתו, אז גם מסר כי באותו יום הגיע לירושלים מאשדוד לצורך לימודים. שקר זה נועד על פניו לתמוך בהסבר של הנאשם כי עבר במקום בדרכו לתחנה מרכזית. משהתברר כי מדובר בגרסה בדויה אין מקום לשעות להסבר החדש שנשמע מפיו בחקירתו השנייה (מיום 2.08.17 - ת/ב-1) לפיה על אף שהוא גר בירושלים, באותה עת הוא היה בדרכו לאשדוד לבקר את משפחתו. מה גם, שמדובר בגרסה תמוהה ממילא שכן לא זו בלבד שמדובר ברחוב צדדי שאינו בדרך המלך לתחנה מרכזית, וודאי לא בדרך בה הילך הנאשם לפי טענתו בחקירה, אז טען כי הלך על רח' יפו מכיוון רח' הטורים; אלא שהדעת נותנת כי מי ששם פעמיו לעבר תחנה מרכזית לשם נסיעה באוטובוס בינעירוני שתדירותו אינה גבוהה, לא יעכב עצמו בשל צעקות ששמע. הוא בוודאי לא היה נשאר במקום לצפות בהפגנה במשך כרבע שעה ויותר, כשמגמת פניו לאשדוד לביקור בני משפחתו ועליו עוד לשוב לביתו בירושלים באותו היום.

12. המסקנה היא אפוא, כי הנאשם היה שותף בהתפרעות.

13. גם התנגדותו של הנאשם למעצר הוכחה, שעה שעדות השוטרים עדן ובנקר לפיה לאחר שהשוטר עדן אמר לנאשם כי הוא עצור ותפס בז'קט שלו הוא ברח מהם, לא נסתרה והיא מהימנה עלי. למעשה גם הנאשם עצמו הודה כי ניסה לברוח מהשוטרים. טענתו כי עשה זאת כשלא ידע שמדובר בשוטרים, מלמדת גם היא על חוסר מהימנותו. השוטרים היו לבושים במדים, והטענה של הנאשם כי לא ידע ברגע הראשון מי קפץ עליו ותפסו, משוללת היגיון ואינה אמת.

14. המסקנה היא אפוא, כי הנאשם התנגד למעצר, מעצר שהיה כדין נוכח חשדם של השוטרים כי הוא זה שהשליך את האבן לעבר הניידת.

מכאן לשאלה, האם הנאשם הוא זה שהשליך את האבן לעבר הניידת.

עמוד 3

15. בעניין זה העידו השוטרים עדן ובנקר כי הם הבחינו בנאשם ממרחק קצר שהוא משליך את האבן לעבר הניידת. הנאשם הכחיש זאת, והסניגור ביקש לבכר את גרסתו. הוא הפנה בעניין זה לסרטון המתעד את השלכת האבן (ת/6-2), כשלטענתו ניתן לראות בסרטון כי השוטרים העומדים כשפניהם לכיוון הנאשם ואחוריהם לעבר הניידת בעוד שהאבן מושלכת מהצד השני של הניידת ולא ממקום עמידת הנאשם.

16. צפיתי שוב ושוב בסרטון (דקה 3:00) וניתן לומר בבירור כי האבן נזרקה מהכיוון בו עמד הנאשם. עם זאת, מהסרטון עולה בבירור כי השוטרים, במיוחד השוטר עדן, אך גם השוטרת בנקר, לא היו עם פניהם לכיוון האזור ממנו נזקרה האבן בעת זריקתה. שניהם הבחינו קודם בפגיעת האבן בניידת, כשפניהם לעבר הניידת ואז הם הסתובבו לכיוון ממנו הושלכה האבן, השוטרת בנקר מיד עם הבחנתה באבן הנזרקת והשוטר עדן זמן קצר לאחר מכן. בסרטון ניתן להתרשם בבירור כי שני השוטרים לא ראו את רגע זריקת האבן על ידי מי שזרקה, וקיים אפוא, ספק אם זיהויו שלהם את הנאשם כמי שהשליך את האבן, בשים לב לקהל הרב שנכח במקום, הוא אכן זיהויו נכון.

17. בהקשר זה יש לציין כי על אף שאין, ולא יכולה להיות מחלוקת, כי השוטרים עדן ובנקר עמדו בסמיכות זה לזה, ושניהם הביטו לאותו כיוון, כפי שניתן גם לראות בסרטון, השוטרת בנקר מסרה בהודעתה כי עמדה מול פניו של הנאשם בעת שהשליך את האבן ואילו השוטר עדן העיד כי עמד מאחורי הנאשם בשעה שזה השליך את האבן. השוטרים לא נדרשו לסתירה זו במהלך חקירתם בבית המשפט, ובנסיבות אלו גם עדותם זו מותרת ספק באשר לזיהויו הנאשם כמי שזרק את האבן מתוך הקהל החרדי שהתגודד במקום, זאת לצד הספק העולה בעניין זה מתוך הסרטון, כאמור.

בשים לב לאמור, וכאמור בפתיחה, אני מזכה את הנאשם מהעבירות של ניסיון תקיפת עובד ציבור ושל היזק לנכס במזיד שיוחסו לו בכתב האישום, אך מרשיע אותו בעבירת ההתפרעות וההתנגדות למעצר שיוחסו לו בכתב האישום.

ניתנה היום, ז' טבת תשע"ח, 25 דצמבר 2017, במעמד המתייצבים.